

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205844
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8514205844.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, F. Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpený JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 1562/6, Košice, o zaplatenie 723,80 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu F. Z. č.k. 5C/312/2014-59 zo dňa 04.02.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa nasledovne:

„Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov trovy konania vo výške 119,33 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu L.. U. U., advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, č. účtu: XXXXXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Vo vzťahu k výroku o trovách konania v odôvodnení uviedol cit.: „O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa zásady úspechu. Žalovaná ako úspešná účastníčka konania má právo na náhradu trov konania proti žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania. Žalovaná si žiadne trovy konania neuplatňovala a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy konania vznikli, preto jej súd trovy konania nepriznal.

Vedľajší účastník na podporu žalovanej v zmysle judikatúry KS Prešov má právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, podľa § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, keďže vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo podkladom pre rozhodnutie súdu. Súd vychádzal pri stanovení odmeny advokáta z hodnoty predmetu sporu 723,80 eur, pričom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 51,45 eur. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb :1/ prevzatie

a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/) a 2/ písomné podanie vo veci samej doručené súdu dňa 23.7.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/), 2x režijný paušál 8,04 eur v roku 2014 a 8,39 eur v roku 2015, spolu trovy konania vo výške 119,33 eur, ktoré súd zaviazal uhradiť žalobcu v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že z rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Procesný úspech žalovanej nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka. Už samotný súd skúma zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska neprijateľných podmienok, obligatórnych náležitostí a premlčania ex offo. Poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 a uznesenie Krajského súdu v V. V. zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 17Co/91/2012. Vedľajší účastník namiesto toho, aby zastupoval spotrebiteľa a vystupoval prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov, vstupuje do konania už vždy zastúpený právnym zástupcom, aj keď o obsahu konania nemá žiadnu predstavu. Procesná úprava v danom prípade bola využitá k tomu, aby sa produkovali trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a ich priznanie nemá legitimitu a oporu v zákone. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane ktorého má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nespĺnil, tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania spôsobom, kedy o žalovanom má informácie získané od súdu. Na podporu svojich argumentov poukázal na rozhodnutie NS SR R 62/2014. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaná a vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Účastník konania, ktorý v spore uspel (§ 142 ods. 1 O.s.p.) alebo zastavenie konania nezavinil (§146 ods. 2 O.s.p.), má v zásade nárok na náhradu trov tohto konania Tento postup môže súd prelomiť a nepriznať náhradu trov konania, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ vstúpilo do konania dňa 08.12.2014 ako vedľajší účastník na podporu žalovanej. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Žalobca bol v konaní v plnom rozsahu neúspešný, preto mu podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vznikla povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej protistrane. Trovy konania si žalovaná neuplatnila, ale trovy konania si vyčísli vedľajší účastník na strane žalovanej, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu. Ochrana práv spotrebiteľa v tomto konaní zo strany vedľajšieho účastníka bola účinná, nakoľko po vstupe do konania sa vedľajší účastník vo veci vyjadril, navrhol žalobu zamietnuť s poukazom spotrebiteľský charakter sporu, rozpor výšky zmluvného úroku s dobrými mravmi, neprijateľné zmluvné podmienky, absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, čo bol úkon nepochybné na prospech spotrebiteľa, teda žalovanej v tomto konaní. Keďže k procesne relevantnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k žalobe prostredníctvom jeho právneho zástupcu nemohlo dôjsť bez prevzatia a prípravy právneho zastúpenia, aj trovy spojené s prevzatím a prípravou právneho zastúpenia boli vynaložené účelne.

Činnosť vedľajšieho účastníka bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, čo sa oboznámil so žalobou.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na nové znenie ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 1.1.2015, ktoré zaviedlo výslovný súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vzniku vedľajšieho účastníctva, odvolací súd konštatuje, že v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (dňa 08.12.2014) zákon ešte takúto podmienku nestanovoval. Súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa predpokladal.

Právna úprava účinná od 01.01.2015 sa síce použije aj na súdne konania začaté do 31.12.2014, nemôžu ňou však byť dotknuté účinky procesných úkonov uskutočnených pred jej účinnosťou, nakoľko takýmto postupom by došlo k porušeniu zákazu retroaktivity ako jednej zo zásad, na ktorej spočíva právny poriadok Slovenskej republiky. Splnenie podmienok na vstup vedľajšieho účastníka do konania (udelenie súhlasu so vstupom do konania), ktoré boli do právnej úpravy zavedené až s účinnosťou od 01.01.2015 teda nemožno vyžadovať vtedy, ak vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti predošlej právnej úpravy (v čase do 31.12.2014). Tým by sa totiž odňal účinok procesného úkonu (vstupu vedľajšieho účastníka do konania), ktorý už nastal.

Vedľajší účastník sa nemôže zúčastňovať na konaní proti vôli hlavného účastníka, udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 však nie je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Nevyslovenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je možné považovať za nesúhlas účastníka konania so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

V predmetnom konaní žalovaná doposiaľ svoj nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní nijakým spôsobom nevyjadrila.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. I O.s.p. v spojení s § 142 ods. I O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovaná a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, zo spisu im žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.